

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2012

986/2012

Laki väliaikaisesta pankkiverosta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Pankkivero

Tässä laissa säädetään valtiolle verovuosina 2013—2015 suoritettavasta pankkiverosta.

2 §

Verovelvollinen

Pankkiveroa on velvollinen suorittamaan luottolaitostoinnasta annetun lain (121/2007) 9 §:ssä tarkoitettu suomalainen talletuspankki, joka harjoittaa talletuspankki-toimintaa verovuoden alkaessa.

3 §

Verovuosi

Verovuosi on kalenterivuosi.

4 §

Pankkiveron määrä

Pankkiveron määrä on 0,125 prosenttia talletuspankin luottolaitostoinnasta annetun

lain mukaisessa vakavaraisuuslaskennassaan soveltamasta talletuspankin riskipainotettujen erien yhteismäärästä, jäljempänä *riskipainotettujen erien määrä*.

Verovuoden pankkiveron määrä määräytyy verovuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisenä päivänä olleiden riskipainotettujen erien määrän mukaan.

5 §

Toimivaltainen viranomainen

Verohallinnon tehtävänä on veron suorittamisen valvonta, veron maksuunpano ja palauttaminen sekä veronkanto.

6 §

Pankkiveron maksaminen ja ilmoittaminen

Verovelvollisen on maksettava vero sekä ilmoitettava veron määrää ja perustetta koskevat tiedot Verohallinnolle verovuoden aikana viimeistään 30 päivänä huhtikuuta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veron maksutavasta ja ilmoitettavista tiedoista.

7 §

Veron maksuunpano

Jos veroa ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä ajassa, Verohallinto maksuunpanee veron veronlisäyksineen verovelvollisen maksettavaksi.

Jos veroa on hakijan antamien virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta palautettu liikaa, Verohallinto maksuunpanee liikaa palautetun määrän veronlisäyksineen.

Maksuunpanoa koskeva päätös on tehtävä viimeistään viiden vuoden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jolta vero on jäänyt suorittamatta tai jota virheellinen palautuspäätös koskee. Ennen maksuunpanoa verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen.

8 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän, eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on arvioitava veron määrä ja maksuunpantava vero veronlisäyksineen verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jolta vero on jäänyt suorittamatta.

Ennen arviomaksuunpanoa on verovelvolliselle varattava tilaisuus selvityksen antamiseen.

9 §

Veronlisäys

Jos vero maksetaan 6 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen, verovelvollisen on veron maksamisen yhteydessä oma-aloitteisesti maksettava veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksuunpanoa tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut veronlisäystä, Verohallinto maksuunpanee verolle veronlisäystä.

Veronlisäyksen laskemisesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995). Veronlisäys lasketaan tä-

män lain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa kuitenkin palautuksen maksupäivästä asetettavaan eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien.

10 §

Veronkorotus

Jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan olennaisesti myöhässä, virheellisenä tai olennaisesti puutteellisenä taikka jos verovelvollinen on muutoin laiminlyönyt kokonaan tai osittain ilmoittamisvelvollisuutensa, eikä laiminlyöntiä ole pidettävä vähäisenä, veron määrää voidaan maksuunpanon yhteydessä korottaa enintään 30 prosentilla.

Jos verovelvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan taikka jättänyt muutoin ilmoittamisvelvollisuutensa täyttämättä, ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että veroa olisi jäänyt määräämättä, veron määrää voidaan korottaa vähintään 20 prosentilla ja enintään 50 prosentilla.

Jos 2 momentissa tarkoitettua verovelvollisen menettelyä ottaen huomioon sillä saavutettavissa oleva hyöty ja asiaan muutoin vaikuttavat olosuhteet on pidettävä törkeänä, veron määrää voidaan korottaa vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

Korotus määrätään siitä veron määrästä, jota 1—3 momentissa tarkoitettu laiminlyönti on koskenut.

11 §

Valitusosoitus ja maksuunpannun veron maksaminen

Kun verovelvolliselle maksuunpannaan veroa, veronkorotusta tai veronlisäystä, verovelvolliselle on annettava päätös, johon on liitetty valitusosoitus. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään ajankohdasta, jolloin vero on maksettava.

12 §

Veronkanto

Pankkiveron kanton, perintään ja palaut-

tamiseen sovelletaan veronkantolakia (609/2005) ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä.

13 §

Vastuu verosta yritysjärjestelytilanteissa

Jos verovelvollinen on verovuoden aikana osallisena sulautumisessa tai jakautumisessa, myös sulautumisessa tai jakautumisessa vastaanottavana yhteisönä oleva yhteisö vastaa kyseisenä verovuonna suoritettavasta pankki-verosta.

Jos verovelvollinen luovuttaa verovuoden aikana liiketoimintansa joko kokonaan tai osittain, myös liiketoiminnan vastaanottanut yhteisö vastaa siitä osasta verovuonna suoritettavasta pankkiverosta, joka vastaa liiketoiminnan vastaanottaneelle yhteisölle siirtyneiden riskipainotettujen erien suhteellista osuutta liiketoiminnan luovuttaneen talletuspankin riskipainotettujen erien kokonaismäärästä ennen luovutusta.

Verovastuun toteuttamista säädetään veronkantolain 40 ja 41 §:ssä.

14 §

Aiheettomasti suoritettu vero

Jos veroa on suoritettu aiheettomasti tai liikaa, Verohallinto palauttaa hakemuksesta liikaa suoritettua veron.

Hakemus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jolta vero on suoritettu.

15 §

Oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos Verohallinto verovelvollisen valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessä oleva virhe. Verovelvollisella on oikeus saada virheen johdosta liikaa maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu voidaan tehdä viiden vuoden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jota oi-

kaistava päätös koskee tai 60 päivän kuluessa oikaistavan päätöksen tekemisestä taikka verovelvollisen sanottujen määräaikojen kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

16 §

Muutoksenhaku hallinto-oikeuteen

Verohallinnon päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Muutosta haetaan siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on ollut verovuotta edeltävän vuoden lopussa. Veronsaajien puolesta valitusoikeus on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallintoon tai hallinto-oikeuteen.

Verovelvollisen valitusajaksi on viisi vuotta verovuoden päättymisestä, kuitenkin aina 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusajaksi on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Jos Verohallinto oikaisee päätöstään 15 §:ssä tarkoitetulla tavalla verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa. Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että verovelvollisen valitus ei anna aiheutta päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja siirrettävä valitus tältä osin hallinto-oikeuden käsiteltäväksi.

Hallinto-oikeuden on varattava valituksen ja lausunnon johdosta, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle, ja verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle, tilaisuus vastineen antamiseen sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

17 §

Muutoksenhaku korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on niillä, jotka voivat ha-

kea muutosta Verohallinnon päätökseen. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 :ää.

18 §

Veron suorittaminen muutoksenhaun aikana

Vero on muutoksenhausta huolimatta maksettava säädettyinä aikana.

19 §

Verosta vastuussa olevan muutoksenhakuoikeus

Mitä tässä 15 ja 16 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös verosta 13 §:n nojalla vastuussa olevaan.

20 §

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön kuuleminen ja tiedoksianto

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikköä kuullaan ja päätös annetaan tiedoksi siten, että Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle varataan tilaisuus tutustua verotusasiakirjoihin.

21 §

Päätös Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön pyynnöstä

Jos Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, veronlisäystä tai veronkorotusta, Verohallinnon on Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, johon liitetään valitusosoitus.

22 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun perusteella

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun

veron korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella veroa tulee määrättäväksi tai veroa on korotettava, Verohallinto antaa uuden päätöksen ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen.

23 §

Palautettavalle määrälle maksettava korko

Veroa palautettaessa palautettavalle määrälle maksetaan veronkantolain 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä palautuspäivään.

24 §

Tiedonantovelvollisuus ja verotarkastus

Verovelvollisen on vaadittaessa annettava Verohallinnolle veron suorittamisen valvontaa ja maksuunpanoa varten tarvittavat tiedot, asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys pankki-veron suorittamisvelvollisuudesta ja perusteista.

Verotarkastuksessa on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 14 §:ssä säädetään.

25 §

Verohallinnon tiedonsaanti ja tarkastusoikeus

Verohallinnon oikeuteen saada salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten tietoja sivulliselta ja viranomaiselta sekä oikeuteen tarkastaa ne asiakirjat, joista sivullisen tiedonantovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja voi olla saatavilla sovelletaan verotusmenettelystä annetun lain 19—22, 22 a, 23, 23 a, 23 b, 24 ja 25 §:ää.

26 §

Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuus

Finanssivalvonnan on kunkin verovuoden tammikuun 31 päivään mennessä toimitettava Verohallinnolle verovalvontaa varten luettelo

talletuspankeista, jotka ovat verovuonna velvolliset suorittamaan pankkiveroa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Verohallinnolle, jos se havaitsee, että verovelvollisen vakavaraisuusvalvontaa varten Finanssivalvonnalle ilmoittama kalenterivuoden viimeistä päivää koskeva riskipainotettujen erien määrä on virheellinen.

Finanssivalvonnan on annettava Verohallinnon pyynnöstä lausuntoja yksilöityjen verovelvollisten pankkiveron suorittamisvelvollisuudesta ja perusteista.

27 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun toimenpi-

teeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että verosta vapauduttaisiin, verotuksessa on meneteltävä asian varsinaisen luonteen tai tarkoituksen mukaisesti.

28 §

Rangaistussäännös

Rangaistus veron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

29 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2013 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2015.

Lakia sovelletaan verovuosina 2013—2015.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2012

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Hallinto- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*